

KRYJOMKĄ (2) *av*

o jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Po kryjomu, chyłkiem, skrycie (2) : bo niebyło fluśno/ by nagle iakoby kryiomką z onego miafta wyłfli. OpecŻyw 30.

W porównaniu (1): Nie boia [!] lię [pachołkowie] choć widzą Korczaká bez głowy/ Bo też kryiomką łowią iáko nocne Sowy. Prot C4.

[Szereg: »potajemnie a kryjomką«: Mył ten Polimneftor fyná Priamuśowego Polidoruśá/ ktorego mu był poruczył Priamus potáyemnie á kryiomką chowác *HistTroj* F5.]

Synonimy cf KRYJOMIE.

Cf KRYJOMIE, KRYJOMKIEM, KRYJOMKO, KRYJOMO

WG